

ȘERBAN FOARȚĂ

Ha drámánk van

Ha drámánk van, hát hibádzik a díszlet,
ha díszletünk van, a drámánk hibádzik –
saját lánya ma mely királynak pázsit
hogy a kórus szakassza meg a szívet?

fényünk tompa a hit is tompa hit lett
a virág sem virágosan viráگزik
rangunk parolink rozsdarojtban ázik
s a vér helyett erünkben csupa víz lett

a tévé sem üti meg már a szintet
újság nem kell sem egyik sem a másik
az ember betegen a sírba mászik
már a zerge sem éri el a szirtet

a költők is elárulták az istent
a szüleinkhez már semmi se csábít
az ember nem látja amit aláírt
díszlet nélkül a dráma pusztá dísz lett

Fordította: DEMÉNY PÉTER

* Az 1942-es *Șerban Foarță* a bravúros mélységek mestere: Georges Perec *La disparition* című regényét, mely arról híres, hogy nincs benne „e” hang, hasonlóan fordította. Mindent ebből a könnyedségből lát, a rímeken, a ritmuson keresztül, miközben olyan „súlyos” dolgokról ír, mint az évszakok váltakozása, élet és halál ciklikussága. Éppen az a csodálatos az életművében, mely verses- és próza-köteteket egyaránt tartalmaz, hogy ezek a jelzők átíródnak egymásba, árnyalják egymás vegyértékét.